

Ἐμβαλε λοιπὸν παρὰ σοῦ καὶ ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἡ Δύ-
σις ὅτι ἡ ἀσθένεια τῶν ἀμπελώνων εἶναι ἡ ἐρυσίθη,
περὶ τῆς ὁποίας ἔγραψες (ὡς δ' ἴδιος ὁμολογεῖς) χω-
ρὶς νὰ ἀντιληφθῇς ἰδίαις αἰσθήσεσι, χωρὶς τέλος νὰ
πὴν ἰδῇς. Ἐτερον σημεῖον καὶ τοῦτο τῆς Πυρλικῆς με-
γαλοφυΐας σου! διότι, τί ἀνάγκην εἶχες νὰ ἰδῇς τὴν
ἀσθένειαν; Ἀνάγκην εἶχες νὰ γράψῃς ἐν ἄρθρῳ εἰς
τὴν Βελτίωσίν σου. — τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἔπρεπε ὁπω-
σοῦν νὰ φάνηται γραφέν διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ λα-
οῦ, διὰ τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος! — μανθάνεις ὅτι
ἀσθένεια ἐπέσκηψεν εἰς τοὺς ἀμπελώνας; — κάθησαι!
— ἀνοίγεις τὸν Πλίνιον σου, καὶ τὸν Οὐάβρωνα, καὶ
τὸν Παλαιολόγον σου — ἀναγινώσκεις, φιλολογεῖς,
σκέπτεσαι, τέλος ἀποφασίζεις ὅτι εἶναι ἡ ἐρυσίθη,
καὶ καταστρόνεις τὸ ἄρθρον σου μακρὺ πλατὺ. Καὶ
ἐπειδὴ οἱ ἱατροὶ δὲν ἀπομακρύνονται ποτὲ τῶν ἀσθε-
νῶν χωρὶς νὰ διατάξωσι καὶ τὸ φάρμακον, διέταξες
ὡς θεραπευτικὸν μέσον τὸ πλεσιόν τῆς ἀμπέλου καυ-
σισμοῦ τριῶν καρκίνων ζώτων! Κύτταξε μὲ πότην
εὐκόλιαν ἔκαμες δύο πράγματα. Ἐράνης σοφὸς καὶ
ἐπιστήμων, καὶ εἰδείχθης δημοσιογράφος ἄριστος.
Ὁ φθονερὸς ὅμως ἐγὼ δ' διατρίψας ἕξ ἡμέρας εἰς
Αἴγιον, ὁ λαβὼν τὸν ἀνωφαλὴ κόπον νὰ ἐξετάσω τὴν
κλίμακα τῆς ἀναπτύξεως; καὶ τῆς προόδου τοῦ κακοῦ,
καὶ νὰ ἀντιγράψω (τίς τὸ ἐπίστευε!) ἐκ τοῦ ἄρθρου σου
τὴν περιγραφὴν τῆς νόσου παραλλήλας μόνον τὴν
γρίαν, τολμῶ νὰ σοὶ καθυποβάλλω μίαν μου μικρὰν
ἀπορίαν. Λέγεις ὅτι ἡ ἐρυσίθη εἶναι οὐσία τις ΕΡΥ-
ΘΡΟΠΗ ὡς λεπτότατος κοριοτὸς ὁμοιάζουσα μὲ
τὴν στάκτην. Ἀλλ' ἡ ἀσθένεια τῶν ἀμπελώνων μας
ἐφάνη ὑπὸ μορφήν ὕλην πρὸς τὸ φαινόμενον κο-
ριώδους, χρώματος ΤΕΦΡΟΕΙΔΟΥΣ τὴν οὐσίαν
γλοιώδους. (1) Φαίνεται λοιπὸν ὅτι εἰς ἕξ ἡμῶν τῶν δύο
ὁμιλεῖ μίᾳ; ἄλλης ἀσθενείας, ἥτις εἶναι ἐρυθρωπὴ
καὶ οὐχὶ χρώματος τεφροειδοῦς, ἥτις εἶναι ὡς λε-
πτότατος κοριοτὸς, καὶ οὐχὶ πρὸς τὸ φαινόμενον κο-
ριώδους καὶ ἥτις δὲν εἶναι γλοιώδους φύσεως. Ἐάν
δὲ κατὰ σὲ τὸ τεφροειδὲς γρῶμα, καὶ τὸ ἐρυθρωπὸν
εἶναι συνώνυμα, ἡ ἐάν ἡ λέξις ἐρυθρωπὴ εἶναι τυπο-
γραφικὸν λάθος (συνήθης θύρα ἐξέδου διὰ τοὺς ἐν Ἑλ-
λάδι πολυγράφους) ἐπαναληφθέν, διαβόλου συνεργεία,
εἰς δύο σου διαφορετικὰ ἄρθρα, κοινοποιῶν τοῦτο
τάχιστα διὰ νὰ μὴ μᾶς βάλλῃς εἰς πειρασμὸν νὰ σοὶ
ἀκωμωμεν δυσαρέστους ἐρωτήσεις παροξυνούσας ὁπω-
σοῦν τὴν φιλοτιμίαν τοῦ ἐρωτωμένου. Ἡ ἐάν εἰς τι
μέρος τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑπτανήσου ἡ ἀσθένεια ἐφάνη
ὑπὸ χρώμα ἐρυθρωπὸν, παρακαλῶ πάλιν νὰ τὸ δημο-
σιεύσῃς διὰ νὰ τὸ μάθωμεν. — Τέλος δέ, ἐάν κἀνὲν ἐξ
αὐτῶν δὲν εἶναι, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέπουσι τὸ τεφρο-
ειδὲς ὡς ἐρυθρωπὸν, τότε, μὲ τοὺς τρεῖς καρκίνους σου!
μὴ σταθῇς μίαν στιγμὴν εἰς Ἑλλάδα, ἔμβα εἰς τὸ ἀτμο-
κίνητον, μετὰβηθι εἰς Γαλλίαν, καὶ καθυπόβλεψε εἰς
τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Παριζίων, οὐχὶ πλέον τὸ ἐν μαχα-
ρίᾳ τῇ λήξει ὑδροωρολόγιόν σου, ἀλλὰ αὐτοὺς τοὺς
ὀφθαλμούς σου, εἴτινες ἀναγκαίως πρέπει νὰ ἔχωσιν

ἰδιαίτερόν τινα ὄργανισμὸν, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους αἱ
ἀκτίνες τοῦ φωτός εἰσέρχονται κατὰ νόμους ἀγνώ-
στους εἰς τὴν φυσικὴν.

Ἀλλὰ τί πταίεις σὺ; πταίει ἡ ἐρυσίθη τῶν σιτη-
ρῶν τῆς ὁποίας ἐν εἶδος εἶναι ἀληθῶς ἐρυθρωπὸν,
καὶ ἡ μυκητίασις τῶν ἀμπελώνων, ἥτις πάντοτε εἶναι
τεφροειδής.

Πυρρῶνικῶς ἀμφιβάλλον, περὶ τῆς φύσεως τῆς ἀ-
σθενείας καὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ μύκητος, λέγεις, ὅτι
οὗτος ἀνεπτύχθη δευτεροπαθῶς ἐνεκα τῆς σήψεως
εἰς τὴν ὑπέκυψαν αἱ ἐξ Αἰγίου πρὸς ἐξέτασιν μετα-
νοχομισθεῖσαι παρ' ἐμοῦ σταφυλαὶ ἐν διαστήματι τεσ-
σάρων ἡμερῶν!

Σοφώτατε ἄνερ! λαμβάνω τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ
σὲ διαβεβαιώσω.

1. Ὅτι κατὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐν κλειστῇ σι-
δηρῷ κιβωτίῳ μετεκόμενα ἐξ Αἰγίου εἰς Ἀθήνας μέρος
σταφυλῶν μετ' ἄλλων ζώτων φυτῶν συλλεχθέν-
των ἐπὶ τῶν Ἀροαρίων ὁρέων διὰ τὸν Βοτανικὸν κη-
πον τῶν Ἀθηνῶν, ἡδυνάμην νὰ πέμψω αὐτάς εἰς Λον-
δὸν χωρὶς νὰ ὑποκύνωσιν εἰς καμμίαν ὀργανικὴν
ἀλλοίωσιν.

2ον. Ὅτι αἱ σταφυλαὶ ἐκόπησαν 2 ὥρας πρὶν τῆς
ἐπιβιβάσεως μου εἰς τὸ ἀτμοκίνητον παρὰ τοῦ ἐπισ-
τάτου τοῦ Κυρίου Ὁρεινοῦ καὶ Μπογδάνου, καὶ ὅτι
μετὰ ὥρας 30 ἡρέυνων αὐτάς διὰ τοῦ μικροσκοπίου
εἰς Ἀθήνας.

3ον. Ὅτι εὗρον εἰς Ἀθήνας ὅλας σχεδὸν τὰς ἀμ-
πέλους μᾶλλον ἢ ἥτον προσβεβλημένας, καὶ ὅτι ἡ ἔχ-
νογραφηθεῖσα ἐν τῇ Μνημοσύνῃ εἰκὼν τοῦ ὠιδίου προ-
ῆλθεν ἐκ σταφυλῆς ληφθείσης ἐκ τοῦ Βοτανικοῦ κήπου
τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀλλὰ μήπως ὁ εὐλογημένος Πλίνιος περιέγραψε
τοὺς μικροσκοπικοὺς καὶ παρατίτους μύκητας τῶν φυ-
τῶν καὶ τῶν ζώων, διὰ νὰ φανῶ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς
σου ὁπωσοῦν ἀξιόπιστος;

Χρεωστῶ ὅμως νὰ ὁμολογήσω σοφῇ, τῶν σοφῶν
ὅτι μὲ συνέλαβες δεινῶς ἀντιφάσκοντα εἰς ταύτην
τὴν πλήρη πρωτοτύπου συλλογισμοῦ περιόδον σου.

α Ὁ Κύριος Βοτανικὸς, λέγεις, μᾶς θεβαῖοι ὅτι
» ἡ πλάσις τῶν ὄντων δὲν ἐξακολουθεῖ ἄρα, τὸ Τικ-
» κερὶν ὠίδιον του δὲν εἶναι πρωτογενὲς τώρα, ἄρα
» ἡ μυκητίασις αὕτη ἀνέκαθεν ὑπῆρχε, ἄρα, ἥτον
» γνωστὴ καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους ἡ νόσος αὕτη, ἄρα, ὁ
» καθηγητὴς τῆς Βοτανικῆς λέγων πρωτοφανῆ τὴν
» νόσον ταύτην ἀντιφάσκει αὐτὸς πρὸς ἐαυτόν· τοῦ-
» του δὲ δοθέντος πῶς ὀνομάζετο ἡ νόσος ὑπὸ τῶν
» παλαιῶν; πῶς ὀνομάζεται ἄλλως ἢ νόσος Ἑλ-
» ληριστὶ;

Εἶγε σου! ἰδοὺ τί σημαίνει νὰ ἔχη τις νοῦν καὶ
κρίσιν ὑγιεῖ, ὡς τὴν ἰδικήν σου, ἀρχαίου δὲ καὶ γνη-
σίου Ἀδελφίτου πνεύμα! Μὰ τοὺς τρεῖς καρκίνους
σου, καὶ μὰ τὰ τέρατα τὰ ἐπίγεια καὶ θαλάσσια τὰ
παρὰ τοῦ Πλινίου, τοῦ ἀκρίτου αὐτοῦ ἀντιγραφῆως
τῆς ἀρχαιότητος ἀναφερόμενα, ὁμολογῶ τὴν ἥτταν!
Μετ' ἰδαφαιαίας ὅμως ὑποκλίσεως νικηθέντος καὶ ἀ-
μαθοῦς ὀντιδίου σὲ ἐρωτῶ πανθαήμων Τριπολίτα!